وجود آیات مخالف مرام سقیفه، عامل دستور به توحید مصاحف

شاگرد: خب این شاهد این طرفش است. اما از آن طرف هم شاهد دارد. خود شما نقل کردی که در سپاه دعوا می‌شد و به‌خاطر آن با هم می‌جنگیدند. خب اگر یک چیز واضحی بود، چرا دو سپاه باید به جان هم بیافتند؟!

استاد: چرا می‌جنگیدند؟ ما شواهدی داریم. در فدکیه هم گذاشتم؛ سه-چهار تا لینک است. خیلی جالب است. از الموسوعة التفسیر المأثور است. اینها خیلی مهم است. در سایت رسمی اهل‌سنت است. من سه-چهار مورد آن را گذاشتم. چرا می‌جنگیدند؟ نه این‌که تعدد قرائت به نقص و زیاده بوده و طبق هر دوی آن‌ها نازل شده و هر دوی آن‌ها اقراء شده، به این خاطر با هم می‌جنگیدند که لوازم بیرونی داشت. اهل‌سنت این را نمی‌گویند. ما در مباحثه مفصل صحبت کردیم. شام و عراق بود. آن‌هایی که قرائت ابن مسعود را می‌گفتند، الآن شواهدی داریم که چه می‌خواندند که دیگران آن‌ها را تکفیر می‌کردند. قرائت ابن مسعود الآن در همین سایت هست. موسوعة التفسیر المأثور. می‌گوید: «يَا أَيُّهَا الرسول بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ أَن عَلِيٌّ مَوْلَى المُؤْمِنِينَ وإن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ[1]»، لذا یکفرهم. از اینجا است که می‌بینید معقول می‌شود. بعد از سقیفه و جا گرفتن این دم و دستگاه، می‌گفتند که اینها چیست که می‌خوانید؟! چقدر زیبا می‌شود؟! الآن خود طبری در اینجا گیر افتاده است. طبری می‌گوید شش حرف از آن‌ها رفت. بعد می‌گوید این اختلاف قرائتی که الآن هست، حرف واحد است. می‌گویی‌م چرا؟ می‌گوید به‌خاطر این‌که «لایکفر بعضنا بعضاً»، «لیس المراء فیه الکفر». پس معلوم می‌شود آن‌ها که تکفیر می‌کردند یک چیزی غیر از قرائات رایج بود. اهل‌سنت در اینجا ساکت است و فقط می‌گوید که اختلاف بود. وقتی مطالب شیعه و سنی را با هم در نظر می‌گیری‌م با دقت در این‌که قرائات متواتره در آن زمان موجود بود، اما به زیادت و نقص. اینها قرائاتی را می‌خواندند که با شرائط سیاسی که پیش آمده بود، اینها آن‌ها را تکفیر می‌کردند.

شاگرد: همه شواهدش به این صورت است؟

استاد: بله، در همین موسوعة التفسیر المأثور که برای شیعه نیست، نگاه کنید. سایت رسمی خود آن‌ها است. لینکش را گذاشته‌ام. مستقیم به سایت رسمی اهل‌سنت می‌روید. رسمی‌ترین سایت سلفی‌ها است که موجود است. ذیل هر آیه بحث قرائت دارد؛ القرائه. نمی‌گوید الروایه، می‌گوید القرائه؛ می‌گوید:«وكَفى اللهَ المُؤْمِنِينَ القِتالَ بعَلِيِّ بْنِ أبي طالِبٍ»؛ یعنی حتی اسم مبارک حضرت ابوطالب هم در وحی آمده است. این را اهل‌سنت می‌گویند. می‌گویند قرائتش این بود. اما به قرائات متعدد نزول. عده‌ای می‌گویند که اینها تفسیر بوده، خب آن یک نحو توجیه است. خود اهل‌سنت اینها را قبول ندارند. یعنی خیلی جالب است، روی مبنای خودشان بروید ببینید.

[1]

بازبینی #2
ایجاد شده 23 آوریل 2024 16:12:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2024 12:05:29 توسط ... .